

Передплата

на «РУСЛАНА» вносить:

в Австрії:

на цілий рік . 10 зр. (20 кор.)
на пів року . 5 зр. (10 кор.)
на чверть року 2-50 зр. (5 кор.)
на місяць . 85 кр. (1 к. 70 с.)

За границею:

на цілий рік . 16 рублів
або 36 франків
на пів року . 8 рублів
або 16 франків
Поодинокі числа по 8 кр. ав.

РУСЛАН

«Вирнеш ми очи і душу ми вирнеш: а не возьмеш милости і віри не возьмеш, бо руске ми серце і віра руска.» — З Русланових псалмів М. Шашкевича.

Виходить у Львові щодня крім неділь і руских свят о год. 6-й пополудни.

Редакция, адміністрация і експедиция «Руслана» під ч. 9 ул. Коперника (Ліндога ч. 9.) Експедиция місцева в Агенції Соколовского в пасажи Гавсмана.

Рукописи звертає ся лише на попередне застереженя. — Реклямації неопечатані вільні від порта. — Оголошеня звичайні приймають ся по ціні 10 кр. від стрічки, а в «Надісланім» 20 кр. від стрічки. Подяки і приватні донесеня по 15 кр. від стрічки.

Час подумати

— о тім, щоби як в Бразилії так і в північній Америці взагалі упорядкувати церковні справи в користь наших виселенців. Питанє се порушив пос. Вахнянин в делегациях і виказав шкідність, яка виходить з того, що виселенці наші або зовсім не посідають своїх священників, або заспокоюють свої духовні потреби лише переїзшими священниками. Побіч галицьких і угорських емігрантів живуть численно в поодиноких кольоніях не лише католики латинського обряду, але численніше ще Німці, Данці, Шведи і православні виселенці з Росії. Німці, Данці і Шведи суть без виїмки майже протестантами і можуть дуже некористно впливати на релігійні пересвідченя наших людей. Православний архієпископат з Сан Францеско веде між нашими людьми явну православну пропаганду, а піддержує він сю пропаганду головно тим, що жертвує на будову православних церков значні суми. Хоч доси наші виселенці в Сполучених Державах і в Канаді держать ся ще прадідівської своєї католицької віри, то не виключена можливість, що тут і там одиниці неспостережено і несвідомо з чисто матеріяльних зглядів готові стати апостатами.

На виводи пос. Вахнянина в австрійській делегации відповів міністер заграничних справ, гр. Голуховский, що, єму докладно звісне се невідрадне положенє наших емігрантів під зглядом релігійним. Гр. Голуховский заявив притім готовість, з своєї сторони зробити все, що лише дасть ся, наколи би галицькі і угорські владики дали почин до організації руско-католицької церкви в Америці. В довшій приватній розмові з пос. Вахнянином виявив гр. Голуховский навіть охоту з'організувати руску церков в Америці в сей спосіб,

щоби там засновати окреме руско-католицьке єпископство, позаяк тамошні католицькі ірійські єпископи не лише не опікують ся нашими людьми, але навіть з малими виїмками до руских священників відносять ся неприхильно.

Час проте подумати о зреалізованю сеї щасливої мисли, час зібрати докладні дані о положеню наших виселенців в Америці і час, щоби в найближшій будучности ієрархи нашої церкви в порозуміню з міністром заграничних справ і з Ватиканом взяли ся за се спасенне діло.

Мисль кинена не повинна вже занидіти і сподіємось проте, що наші князі церкви з всею їм питомою ревностію приймуть ся за се діло.

Не тут місце, входити в подробности. Депо і не надає ся до прилюдної відомости. Се однак певне, що міністер заграничних справ як і Ватикан охотно піддержать ініціативу наших єпископів в тім напрямі.

Затім до діла!

Д О П И С Ь.

Загальні збори Руского Товариства педагогічного в Станиславові.

О год. 9. відслужив для учасників зборів в соборній церкві службу Божу крилошанин др. Іван Гробельский, а потім учасники оглядали гарно реставровану і мальовану, хоч ще недокінчену церкву.

Загальні збори Руского Товариства педагогічного відбули ся в салі Сокола в неділю (3/6) при участі більш 100 учасників, між тими около 30 пань, Архипресв. Фацевич, сов. др. Савчак, пос. Барвіньский, сов. Куничкий. Присутний був також окр. інспектор Костецкий. По промові директора Харкевича, в котрій вказав на poste-

пенний розвій товариства і важне єго посланництво, ухвалили збори одноголосно на внесенє п. Барвіньского вислати до Вижниці телеграму до Преосв. єпископа Шептицького з заявою преданности і просьбою о архієрейське благословенє, а також до Преосв. єпископа Чеховича вирази преданности і желаня в день іменин, яко много заслуженого около здвигненя і розширеня та процвіту Руского двочого Інститута в Перемишлі.

Розправа над справозданєм і внесенями була дуже оживлена і протягла ся до 1/4-ої год. Головою вибрано одноголосно дир. Харкевича, а вибір сей повитали збори оплесками з одушевленєм. До виділу вийшли: Барвіньска Ольга, Білецька Марія, Білецький Василь, Чиж Ілля, Яворський Андрій, Кокорудз Ілля, Коцовский Вол. др. Пачовский, Паньківский Кость, Танчаковский Осип; яко заступники: Левицкий Юліян, Огоновский Іляр, Стронський Антін. По зборах відбув ся спільний обід в готелю National у руского реставратора. Вечером відбуло ся аматорське представленє комедії «Міщанка» в театрі Моношка.

Підчас обіду вніс др. Коцюба тост на розвій товариства в руки голови дир. Харкевича, котрий знов тоаствував на успіванє найкрасної філії станиславівської. Голова філії п. Мороз вніс тост на радника Барвіньского, яко бувшого учителя, що виховав цілу генерацію нар. учителів. Радник Барвіньский тоаствував на честь руского свідомого жіноцтва, яко головної підпори рускої суспільности — і на честь народних учителів, яко піонерів народної просвіти. — По обіді оглядали учасники зборів Підгірську Спілку (над Бистрицею Надвірнянською), інституцію достойну всякої уваги і признаня, до котрої зросту причинив ся головно др. Коцюба.

Людська кров.

Герман Страк, професор теології на берлінському університеті видав книжку під назвою: Кров у вірі та пересудах людскости (Blut

ГЕНРИК ІВЗЕН.

Як ми мертві воскреснемо.

(Далі).

МАЯ.

О так, дуже. Але я знаю ще забавнійшу.

УЛЬФГАЙМ.

Щож се за історія?

МАЯ.

Ось і вона: Була собі раз дуренька дівчинка, вона жила при родичах — але в досить великій нужді. Нараз прийшов до неї великий пан, взяв дівчину на руки — щось так як ви і поїхав із нею далеко, далеко.

УЛЬФГАЙМ.

Ну, і радо вона жила із ним.

МАЯ.

Розумієть ся, бо бачите, вона була дурна.

УЛЬФГАЙМ.

А він був може справді гарний мущина.

МАЯ.

Ах ні, він не був цілком гарний. Але умів

вмовити в неї, що заведе її, Бог знає, на яку високу гору, де є без міри сонця і світла.

УЛЬФГАЙМ.

Так він любив дерти ся по шпихлях?

МАЯ.

Так, на свій спосіб.

УЛЬФГАЙМ.

І взяв дівчинку із собою на гору?

МАЯ

метнула головою взад.

Так, справді гарно взяв її. — Ах ні, принадив її до зимної, тісної клітки, де не було ані сонця ані свіжого повітря, — бодай після її гадки — лише все позолочене і великі скаменілі людські мари докола стін.

УЛЬФГАЙМ.

Ах, най мене чорти возьмуть, се було якраз для неї.

МАЯ.

Ну, не забавна се історія?

УЛЬФГАЙМ

глядить на неї хвилину.

Послухайте мене, мій любий товаришу. —

МАЯ.

Ну, щож знов такого?

УЛЬФГАЙМ.

Чи не могли би ми злучити наших поторганих істот?

МАЯ.

Добродій дідич мають охоту латати лахміте?

УЛЬФГАЙМ.

А чому ж би ні. Чи ж не могли би ми пробувати полатати тут та там наші лахи, аби нарешті вийшло із того щось у роді людського життя?

МАЯ.

А як сі кусні порвали ся вже цілком, щож тоді?

УЛЬФГАЙМ

махнув енергично рукою.

То ми будемо тоді горді і свободні, як ті, що лишили ся самі собою.

МАЯ

сміється ся.

Ви зі своїми цапчими ногами, так!

УЛЬФГАЙМ.

А ви зі своїми. Ет лишім се!

МАЯ.

Так, ходіть — ходім.

im Glauben und Aberglauben der Menschheit. München 1900. Beckhe Verlags-Buchhandlung) Автор полемізує з хибним поглядом, мовби жиди уживали крові до ритуальних цілій. Ся полеміка оперта на дуже широкій підставі, іменно на описі значіння крові в ріжних релігіях та забобонах людських. Ся часть твору є дуже інтересною. Страк доказує, що від давен-давна люди ріжних країв були під сугестивною хибного виображіння, що ріжні части людского тіла мають силу, чито цілющу, чито чародійну. Се виображінє було тим сильніше, если для одержаня тих мнимо надприродних средств треба було хпати ся за жестокі, обридливі або неприродні діла.

Особливо кров була і є ще у багато народів пожаданым, чудотворним средством і є багато ріжних способів, аби єго здобути. В деяких околицях ограничали ся забобонні та тим, щоби після зітнення голови якомусь присудженому на смерть, ловити в чаші виприскуючу кров з толуба; в других околицях допускають ся убійства, чито на дітях, чито на непорочних дівчатах. Сі убійства відбувають ся в торжественний спосіб з ріжними церемоніями, а опісля убійники плоть кров своїх жертв, з'їдають їх сердца, утробу, або легки.

Найчастійше дїє ся се для відогнаня якоїсь хвороби, або зарази, а такі случаи описують навіть поети; пр. німецький трубадур Гартман фон дер Аве в своїй повісти п. н. «Відний Генрик» описує, як для виратованя життя одного прокаженого рицаря, посвятила ся чиста дівця, вірячи, що єї кров спасе нещасливого. Дальше уживали і уживають людську кров для зміцненя заклять, присяг, до любовних чарів, а навіть як косметик для піднесеня своєї краси. Автор наводить случай, що графиня Надасди приваблювала до свого замку дівчат, убивала їх і купала ся в їх крові, щоби мала завсїгди сьвіжу плоть. В сей спосіб згладила она зі сьвіта звиш 20 дівчат, а коли єї убійства виявили ся, здобуто єї замок, а жестоку жєнщину втручено до вязниці на ціле житє. Але не лише людска кров є важним предметом для забобону, цінними здобутками бувають також і инші части людского тіла, часом найобридливіші.

Автор описує дальше сповнювані навіть Греками в старинности, людські жертви перед воєнними виправами, перед будованєм домів та других важних підприємтях. Осібний уступ посв'ячує автор виконуваню трунів з гробів в ріжних забобонних цілях, як і пересудам, привязаним до ріжних подробиць при усмерченю присудженого на смерть: шнурка, на яким єго повішено, цьвяхів з руштованя і т. п. Характеристичним є такий випадок, що один мужик викопав трупа дитини, виколов єму око і вже був того переконаня, що від тепер може безпечно

красти і розбивати, бо він став невидимий для других людей. Вкінци цитує автор множество уступів з медичних розправ старинних, середновічних, а навіть новочасних віків, де автори кров та инші части, або відходи з людского тіла зовсім серіозно поручають як лік против ріжним слабостям.

На підставі сего матеріялу приступає автор до полемічної части і доказує цитатами з ріжних жидівських книг ритуальних, як і пентагевху, що уживанє людської крові було жидам не то, що не наказанє їх праводавцями, але противно заказанє виразно. Если отже колинебудь жиди допустили ся убійства в цілі одержаня людської крові, так се могло стати ся лише *наслідком забобону та тьми, яка панує в найнижших верствах жидівської суспільности*. Але з жидівскою релігією сі убійства не мають жадної звязи. Автор наводить багато заяв папів римських, сьвітських князів та учених, котрі остерігають населенє перед фальшивим посуджуванєм жидів о ритуальні убійства. Вкінци полемізує проф. Страк зі знаним антисемітским ученим Ролінгом, та наводячи висліди ріжних процесів ритуальних, аж до справи в Польній, виказує, що публична опінія в богато припадках надто скоро і безвідставно кидала підозріне на жидів, а вислід процесів виказував зовсім инше виясненє загадочного убійства, часом дуже несподіванє.

Однак навіть оборонець жидівської науки не заперечує можливости істнованя традиції, жадаючої християнської крові до ритуальних цілій. Чому се приписати, чи забобонні і темноті, чи расовій ненависти, або середновічній традиції, се побічна вже річ як і те, що дотичні процеси рідко викрили правдивого виновника. Де входить в гру фанатизм на релігійнім підкладі, там найдуть ся так мовчаливі помічники та відважні злочинці, що навіть з посв'ятою свого життя не видадуть свого вчинку, який в їх очах становить заслугу перед вибраним народом і єго Богом. При инішнім, загальнім уморальненю суспільностей та всестороннім поступі, найвишній вже час вияснити сю квестию та запобічи таким жестокостям, як от нова справа в Хойницях. Ексклюзивність широких мас жидівства на матеріяльну і моральну шкоду християнських суспільностей, є надто великою, щоби довше приглядати ся рівнодушно тому з'організованому визискови, провадженому на велику скалю, та плеканій між жидівством ненависти супроти гоїв, серед яких они живуть.

З Бюра Патронату

для спілок ощадности і позичок при краєвім Виділі у Львові.

На підставі уповаженя Виділу краєвого з 22. мая 1900 ч. 34395, уряджує Бюра Патрона-

ту для Спілок ощадности і позичок II-ий двонедільний практичний курс науки для управителів, касєрів і членів Заряду таких Спілок. Курс отсей відбуде ся в часі між 2. а 14. липня с. р. у Львові під управою др. Стефчика, управителя Бюра Патронату після поданої понизше загальної програми науки.

На курс той можуть бути прийнятими управителі, касєри, зглядно рахмаїстри і члени завідуючих органів сих Спілок, що вже одержали заевненє прийняті до Патронату, або і сих, що до завязаня готові і зголосили ся до Бюра Патронату. Заряд або основательний комітет кожної такої Спілки може представити по 2 кандидатів, від котрих вимагає ся доброго знаня штуки писаня і елементарних рахунків.

Позаяк скількість учасників курсу обмежена до цифри 20, отже на випадок численніших зголошень застерігає собі Бюра Патронату вибір лиш одного з посеред представлених собі кандидатів, а Заряд, зглядно основательний комітет Спілки повинен у своїм поданю зазначити, котрому з предложених кандидатів належало би ся дати першенство. Неприйяті на перший курс кандидати можуть бути взятими під розвагу при урядженю дальших курсів науки.

Кандидати, що не були би в силі покрити коштів подорожи і удержаня в часі курсу з власних фондів, можуть одержати запомоги в грошех по 50 корон. Зголошеня з докладним поданєм назвиска, званя, віку і кваліфікацій, а з долученєм проби звичайного письма кожного кандидата, належить вносити до Бюра Патронату для Спілок ощадности і позичок при краєвім Виділі у Львові найізнійше до дня 15. червня с. р. Скоро кандидат старає ся о запомогу на покритє коштів подорожи і удержаня в часі курсу, треба просьбу о признанє сеї запомоги висказати в сїм поданю.

Прийяті кандидати одержать, з повідомленєм про прийнятє, докладну інструкцію що-до свого зголошеня у властивім речинци до управи курсу у Львові.

В дни 14. липня (в суботу) відбуде ся іспит, що разом з посліднім днем науки становити буде повторенє і зібранє в цілість поданої на курсі науки. Отже в сих днях можуть, за відомостию управителя курсів, бути присутними при науці і іспиті, яко надзвичайні учасники инші члени завідуючих органів тих Спілок ощадности і позичок, з котрих, або для котрих прийнято на курс учасників.

В програму курсу входить:

I. Наука про організацію Спілки, представлена на основі вірцевого статута; щоденно, через перший тиждень по 1 годині денно, разом 6 годін.

II. Представленє і поясненє адміністраційної інструкції для Спілок разом з вправами у сповнюваню подань, декларацій, скриптів, упім-

УЛЬФГАЙМ.
Стійте! Куди товаришу?
МАЯ.
Розуміть ся, до готелю.
УЛЬФГАЙМ.
А потім?
МАЯ.
Потім попрощаємо ся гарно і подякуємо собі за товариство.
УЛЬФГАЙМ.
Чи можемо розійти ся обоє? Думаєте, що можемо?
МАЯ.
Розуміть ся, преці о скілько знаю, ви-ж не привязали мене ще.
УЛЬФГАЙМ.
Маю для вас палату.
МАЯ
вказує на хатчину.
Може таку як ся?
УЛЬФГАЙМ.
Ні, вона ще є в ліпшій стані.
МАЯ.
І може ще також усі чуда сьвіта?
УЛЬФГАЙМ.
Палату, кажу —

МАЯ.
Дякую. Маю вже досить тих палат
УЛЬФГАЙМ.
— із чудовими нивами до польованя, що простягають ся на цілі милі.
МАЯ.
Є там у тій палаті також твори штуки?
УЛЬФГАЙМ
поволи.
Ні — творів штуки як-раз нема, але... —
МАЯ.
Ну, дякувати Богу.
УЛЬФГАЙМ.
Тож підете зі мною, як довго і як далеко я схочу?
МАЯ.
Якби не пантрувала мене осовна хижа птиця.
УЛЬФГАЙМ
диго.
Всадимо їй кулю в крило, Майо?
МАЯ
глядить на нього свилиму і каже рішучо.
То ходіть і знесіть мене на долину — понад пропасть.

УЛЬФГАЙМ
закидає рамена докола їй тіла.
Найвисший вже час! Геть докола нас мрака —!
МАЯ.
Дорога в долину є, здасть ся, дуже небезпечна?
УЛЬФГАЙМ.
Гірська мрака ще небезпечніша.
Мая вириваєть ся біжить над беріг пропасти, дивить ся в долину, але швидко відскакує.
УЛЬФГАЙМ
їде до неї усміхаючи ся.
Чи не дістали ви завороту голови?
МАЯ.
тихо.
Так і се також. Але гляньте по в долину, хто там їде —
УЛЬФГАЙМ
їде над пропасть і висиляєть ся через край.
Таж то лише ваш хижий птах — і його чужинця.
МАЯ.
Чи не могли би ми пересунути ся попри них, — аби вони не добачили нас?
(Далі буде).

нень, списуванє протоколів і т. п. щоденно через перший тиждень і 4 дні другого тижня по 1 годині, разом 10 годин.

III. Наука про податки і скарбові належності, через 4 перші дні другого тижня по 1 годині денно, разом 4 годин.

IV. Наука про рахунковість Спілки, а іменно: наука про веденє книжокі рахункових виказів і про зіставлюванє річного замкнення і білянсу, щоденно через перший тиждень і 4 дні другого тижня по 4 години денно, разом 40 годин.

V. Повторенє цілої науки після задаваних питань у передостатнім дні науки 6 годин.

Всіх годин разом є 66.

НОВИНКИ

— **Календар.** Ві второк: гр.-кат. Михаїла єпископа; рим.-кат. Валерій; В с е р е д у: гр.-кат. Симеона, Мелетія; рим.-кат. Норберта.

— **Народне віче** відбуде ся в Старім Самборі дня 5. червня о 10. годині перед полуднем. Програма: 1) Положенє політичне. 2) Положенє економічне. 3) Реформа громадского закона. 4) Внески членів.

— **Товариство «Руска Рада»** в Чернівцях вислала пос. Вахнянинови по єго річи проти румунского делегата Поповічя (гестє Поповича) таку телеграму: «Сердечну подяку за відверте волоского загорільця і оборону рускої нації в делегаціях складає товариство «Руска Рада». Др. Стоцкий за виділ».

— **Іспит зрілости** в ц. к. висшій школі реалній у Львові зложили: Бауер Володислав, Бозванський Жиг., Брулівський Марія, Хмура Йосиф, Чапура Ілля (з відзн.), Чарнецький Стефан, Даровский Бол., Дашкевич К., Дербачкий Вол., Долінський В., Донзафт, Голембський Евг., Гуральський Юл., Грошек Ст., Гузовський Ф., Гербет Меч., Кімович Стан., Льорфінг Ів., Плятовський Жиг., Плішевський Йос. (з відзн.), Полянський Казимир, Школьніцкий Ф., Толлочко Б., Вольф К. (з відзн.), Вольський Олекс. (з відзн.), Зисько Ів., Сікорський Тад., Ребчинський Р., Заячківський Бол., Найман Л. Поправку одержало 6; репробовано на рік 5, а без речинця 3.

— **Дефравдація.** В одній з львівських міських інституцій викрито дефравдацію на квоту 5.600 корон. З огляду на зарядженє слідство, не подає ся ближших подробиць, але належить зазначити, що ся інституція не була ще тоді під управою магістрату, коли в ній поповнено дефравдацію.

— **Дефравдація в Снятині.** Касиєр міської каси щадничої і заравом касиєр каси міста Снятина, Войцеховський, вийшов перед кількома днями без урльону. По спостереженю єго несприсутности заряджено третого дня отворенє каси і на велике всіх здивованє найдено в касі, замість грошій, карточку такого змісту: «Прошу, майте милосерде для моєї жєни й дитини, они і так досить від мене натерпіли ся — я жити дальше не можу!» Заряджено шконтрум каси і припускають, що брак около 20.000 корон. За дефравдантом розіслано телеграми на всі сторони, як до Бреми, Гамбурга і Букарешту.

— **3 львівского бруку.** Оноді приїхав возом до Львова хлібороб з Вишник, Теодор Маркєвич і станув понасати на Бернардинській площі. Коли Маркєвич віддалив ся на хвилю від воза, якийсь непрошений візник поїхав єго кіньми на прогулку поза Львів, не повернувши вже більше. Поліція глядає за любителем чужої власности, але доси єї не удало ся єго віднайти.

Салі Рапарторівій пропав позавчера півтрьятлітній синок Іцьо.

— **Вибори до віденської ради** міської покінчили ся світлою побідою антисемітів. На 158 радних вибрано 131 християн, 21 лібералів і двох соціалістів. Німецьких радикалів викурили зовсім з ради міста Відня.

— **Почтовий ювілей.** Дня 1. серпня с. р. минає 50 літ від часу заведеня в Австрії почтових амбулянсів. Товариство почтових урядників у Відні ухвалило при тій нагоді видати памяткову книгу про розвій почт, а дохід з сєго видання призначено на фонд для товаришів-урядників, котрі потерпіли наслідком нещасних пригод, а також для вдовиць і сиріт по них.

— **Яке іхало, таке здибало.** У Відні відбув ся сими днями чудний процес о уневажненє супружя. Балетник Ратнер з Кольонії, якому втікла єго жінка Йосифина, вніс був скаргу о уневажненє супружя. Покликував ся на се, що коли він з нею звінчав ся в Вєстмінстері в Англії, в році 1897, тодішня Йосифина Канєнцід подала себе за особу вільного стану, в віці 22 літ, як се посвідчило свідочтво родженя. Тимчасом Ратнер розвідав ся опісля, що єго жінка ще в році 1888. звінчала ся була з Мартином Вольфом і тоді представила своєю метрику, після якої мала 21 літ житя. Тому, що перший єї муж Мартин Вольф ще живє, Ратнер вніс жалобу до кравского суду у Відні, покликуючись на се, що хотия давні супруги розвели ся, то супротив єго су-

пружя заходить перешкода католицизму і оно повинно стати уневажнєним. Суд прихилив ся до виводів Ратнера і уневажнив супружє в несприсутности Йосифини, якої не мож було відшукати. Однак установлений для неї куратор і оборонець супружя зробили відклик, закидуючи Ратнерови, що він ще перед заслужбєнем Йосифини Канєнцід, був звінчаний з иншою жєнщиною, Єлисаветою з дому Штайн, з якою відтак розвів ся, а яка ще до тепер є при житю. Після виводів оборонців супружя виходило, що перешкода католицизму заходить супротив тамтого супружя, а не супротив теперішньої звязи Ратнера з Йосифиною. Висшій суд краввий зніс вирок кравского суду і признав супружє важним. Тепер зробив відклик Ратнер, але безуспішно, бо трибунал поново признав важним єго супружє з Йосифиною, мимо того, що була перед тим розвідкою, та від р. 1888. до 1897. постаріла ся лише о один рік!

— **Новий французский міністер війни,** Андре, числить 62 літ. Однак виглядає богато молодше. Через ціле своє жите служив при артилерії. В р. 1857 вступив до політехнічної школі військової, в р. 1867 став капітаном і в сїм стєпени брав участь в війні з р. 1870. В р. 1871 одержав почесну легію, а в р. 1893 став генералом бригади, а незадовго опісля директором політехнічної школи. Уважають єго вельми енергичним офіциром та знаменитим організатором.

— **Китайська секта Боксерів.** Телеграми з Китаю приносять безнастанно нові вїсти про напади секти Боксерів на чужинців. Сю секту засновав минулого року один провідник розбійників. Она мала ріжні імена, які їй надавано після імени головного проводиря, або чогось иншого. І так звали єї «червоною лямпою», потім «вельною злого диму», опісля «зелїною сорочкою» а вкінці «кулаком патріотизму і спокою». Від сєй остатної назви Европейці охрестили сю секту Боксерами, с. є. такими, що воюють кулаками. Агітатори секти Боксерів вербують їй нових приклонників в сєй спосіб, що голосять, немовби сектанти були непобідимими, в наслідок чародійних заклять. Нїякі кулі, навіть арматні, не досягають приклонників секти, а шаблі не вдїють їм нічого злого. Первісно нападали Боксери лишєнь на католиків, але в остатних часах не щадять они нїякого иншого віроісповіданя і мордують всіх чужинців. При кінци минулого року губернатор Ю з Шантунг вислав проти банди Боксерів відділ війська і розігнав їх на якийсь час. Однак в місяць пізнійше появила ся нова шайка Боксерів, що числила вже 1.000 осіб. Війско, яке вислано проти них, зістало побите, а опришки устроюють собі від тоді безкарно ріжні напади на католицькі місія та нищать всею огнем і мечем.

— **Рідкі гроші.** Від коли вибухнула війна з Англією, вибивають Боєри власні гроші зі золота, яке одержувано до недавна з копалень в Йоганєсбургі. Боєри не мають права вибивати гроші, але опирають ся на тім, від давна істнуючим праві, що всяка держава мусить мати якісь гроші до веденя війни, а наколи їх не посїдає, то може сама їх вибивати. Для збірців грошій нїякий грїш не має такої цїни, як гроші невкїпчені, що походять з часів облоги. Головною прикметою тих грошій є то, що робить ся їх з найріжнороднійшого матеріалу та надає ся їм ріжні форми, як кружка, трикутника, чотирикутника, півкола і т. п. Звичайно всі патріоти і товариства зносять свої дорожочїнності, аби їх перетопити на гроші. Зі стопленого металю робить ся тонкі плити, а опісля тє ся на дрібні кусні; вигляд грошій зависить від робітника. Нєраз навіть з арматних куль зроблено гроші. Підчас американської війни по полудневій сторонї мав ген. Лей обовязок вибивати гроші. Коли він оголосив між вояками, хто міг би приймати ся сєй задачі, зголосило ся двоє, що мали велику рутину в сїм напрямку. Запитані, в якій мєншиці побирали науку, відповіли, що мусїли покинути Европу тому, що там оба мали свою власну мєншицю і вирабляли фальшиві гроші. — Король англійский Яков II. підчас своєї утечи до Ірляндії казав переливати зелїзні та мідяні арматні на гроші, котрі з огляду на недостаток потрібних знярядів можна назвати архитворами штуки. Нині мають ті монети в наслідок їх рідкості незвичайну вартість для нумізматиків.

— **Секта «разкольників».** Російське правительство зачинає дуже остро поборювати «разкольників». «Правит. Вїстник» оголосив в тій справі розпорядженє міністра внутрішних справ до губернаторів. Секта раскольників займає в православній церкві таке саме становище, як старокатолики в католицькій церкві. Разкольники, якийсь час переслідовані, одержали в 1883 році право відправляти Службу Божу і в останніх часах користали з цілковитої толєранції, бо від иньших сект ріжнили ся тим, що були вірні царєви і під політичним зглядом заховували ся льояльно. Тепер, здає ся, повів иньший вітер в тій секті, коли міністер внутрішних справ заборонив раскольникам відправляти Службу Божу і виголошувати проповіді, заборонив сьвященникам раскольників показувати ся публично в ду-

ховнім строю і наказує губернаторам розтягнути над членами сєй секти тієну контролю і поліційний надзїр. Власти мають також нищити книжки раскольників, що критикують урядженя пануючого православного віроісповіданя.

— **Китайська акторка.** Славна акторка китайська Огі-Фо перебуває тепер в Новім Йорку, куда повіз єї один проворний підприємець. Доси Огі-Фо мала право виступати лишєнь перед китайскою цїсарєвою. Панна Огі-Фо має 19 літ, а виглядає ще молодшою з дрібним дитячим лицем, з якого прозирає двоє гарних, глибоких, чорних очєнат. Она виступає на сцені в мужєским строю, мережанім богато золотом і сріблом, а на «золоті лїлї» (дрібні ноги) задягає малєсенкі пантофлі, величини пантофель для ляльки. Гарна Китайка побирає тиждєвно 120 марок платні, харч і помешканє. Иньша акторка такої великої слави, пр. з Европи, не приняла би того гонорара, а для панни Огі-Фо становить се велике майно. Однак безмай друге тїлько в цїнних подарунках, присилають єї Китайці, замєшкالی в Новім Йорку.

— **Фабрикована мумія.** Один Австралець, підчас своєго побугу в Єгипті, хотїв купити для музею в Сидней одну мумію. Удало ся єму набути єї дуже дешево, бо за цїну 500 корон. Гордий з забальсамованого наслідника Фараонів, представив єї директорови музею, котрий з простої цікавості поглянув методою Рєнтгена до середини мумії. Однак запримітив здивований, що в середині мумії нема нічого, що пригавало би на єї людське походженє. Казав отже осторожно здїяти верхнє покривало з мумії і побачив... каміне, зьвірячі кости і — найцікавійше — часопис з 1898. року.

— **Дрібні вїсти.** Вїсти про звязь подорожи президента Тхожницького до Відня з мнимим переселєнем кабінету є безпідставні. Президент Тхожницький їздив, як доносять, в справі Морского Ока. — На запитанє генєрального комісаря авєстрійского, на парискій виставі, чи цїсар Франц Йосиф прибуде на виставу, казав цїсар відповісти, що сєго року не може вже їхати до Парижа. — Редактора «Głos-y Przemysku» арештовано. Редакції і друкарні пильнує поліція. — З Кракова доносять, що вже майже напевно кс. єпископ Пельчар, по своїм повороті з Риму буде іменованій перемиским єпископом. — Полковник пражскої, місцевої команді, Гольд, вертаючи з народного дївадла, кликнув: «Отсе золота чєска («Tchechise Bande»), навіть перед народним театром нема дорожки». «Narodni Listy» домагають ся від міністерства війни відкликаня сєго полковника з причини сєй обиди чєского народа. — В Кольонії вибухнув трамвайський страйк. Рух в цїлїм місті здержаний. — В суботу виконав якийсь Англичанин замах на трансвальского секретаря Райнгарта в Бруксєли. Оловяною кулею своєї палиці, напасник ударив єго по голові, але тїлько зранив секретаря. — В Скаричеві коло Варшави згоріло 166 домів, а лишєнь 13 домів лишило ся цілих. Між остатними находить ся церков, приходство і аптика. — Предсідатель кїївского исторического товариства, член корєспондєнт Імператорской Академії Наук, почетний член архєологичного інститута і одєского університєта, профєсор кїївского університєта і доктор російской історії Вол. Б. Антонович минулого четвєрга (31. мая) обходив ювілей трицятїлітної служби профєсорскої в кїївскім університєті і сороклїтної своєї літературної діяльности. — До Станиславова прибула в суботу партия румунських жидів зложено з 118 мушан. Они вибрали ся піхотою з Румунії до Гамбурга, а звідси поїдуть до Америки.

Посмертна оповістка.

О. Хризант Колянковський парох в Лолїні, перегіньского деканата, львівскої архієпархії, упокоїв ся в Вєлдіжї в 73. році житя, а 49. році сьвященства. В. є. п.!

Телеграми.

Льондон, 3. червня. Дневники доносять з Преторії, що трансвальське правительство є цілком дезорганізоване. Зелїзниця між Преторією а Раудном не функціонує.

Тїєнсін, 3. червня. До Таку прибув англійский воєнний корабель «Цєнтуріон» та один італійский корабель.

Вєшїнгтон, 4. червня. Американський посол в Пекїні телеграфує: Прибує відділів європейских держав поправило значно ситуацію. Від тої хвилі запанував між Боксерами майже цілковитий спокій.

В дипломатичних кругах вєшїнгтонських припускають, що теперішній рух Боксерів упрянований був вчасти і інспірований через одну з великих держав, котра в той спосіб хотїла там зискати впливи.

Розклад поїздів залізничних обов'язуючий від 1-го мая 1900.

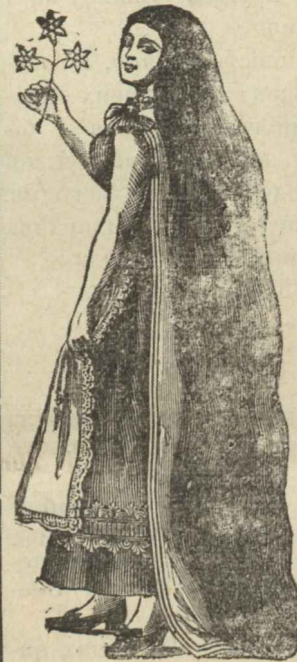
(Приїзд і відїзд поданий після часу середно-європейського).

Поїзд		до Львова		Поїзд		зі Львова	
посп.	особ.			посп.	особ.		
приходить о годині				відходить о годині			
6:10	з Кракова, Берлина, Варшави, Відня	1:53	до Лавочного (Мункача, Пешту)	6:25	до Лавочного (Мункача, Пешту)	Борислава	
6:20	з Чернівців (Іцкан, Галапу), Станиславова	2:08	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	6:30	до Підволочиск (Київа) Бродів дв. головний	Борислава	
6:46	з Брухович шод. від 13. мая до 16. вер. вк.			6:43	до Станиславова, П. двисокого, Потутор	дв. Підзамче	
7:45	з Янова			6:35	до Станиславова, П. двисокого, Потутор		
7:40	з Тернополя, Бродів на дв. Підзамче	8:30	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа	8:40	до Кракова (Відня, Варшави), Стружа		
8:00	на дв. головний	2:55	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)	9:00	до Скольного, до Лавочного (1. лип. до 15. вер.)		
8:05	з Лавочного (Пешту) Калуша, Стрия			9:15	до Янова		
8:15	з Сокала, Рави рускої			9:25	до Підволочиск, Бродів, Гусятин дв. Підз.		
1:35	8:50 з Кракова, Відня, Варшави, Пешту ч. Пер.			9:42	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята		
	11:45 з Ядослава і Любачова			2:55	9:55 до Чернівців, Станиславова		
	11:55 з Станиславова (Кересмезе, Потутор)			10:20	до Сокала, Белвця, Рави рускої і Любачова		
	12:55 з Янова			1:25	до Янова від 1. мая до 15. вересня в неділі і свята		
	1:15 з Скольного, Стрия, а з Лавочного від 1. черв. до 15. вер.			2:15	до Брухович від 13. мая до 15. вересня в неділі і свята		
2:20	3:14 а Бругович (13. мая до 16. вер. в неділі і св.)			3:05	до Стрия, Скольного від 1. мая до 30. вер.		
2:35	5:17 з Підволочиск (Київа) Бродів на дв. Підз.			3:15	до Янова шоденно від 13. мая до 16. вер.		
	5:40 з Янова шоденно від 1. мая до 15. вер.			3:26	до Брухович шод. від 1. мая до 16. вер.		
1:45	5:45 з Кракова			3:30	до Рашева, Хирова, Любачова		
	5:55 з Чернівців, Іцкан						
	6:00 з Сокала, Белвця і Любачова						
Ніч				Ніч			
8:40	7:24 з Брухович (13. мая до 16. вер. в неділі і св.)	12:40	6:10 до Станиславова	6:10	до Станиславова		
2:31	8:28 з Янова (від 1. мая до 15. вер. в неділі і св.)		6:13 до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марця 1901 шоденно	6:13	до Янова від 1. мая до 15. вер. т. в дні б. а від 16. вер. до 30. марця 1901 шоденно		
12:20	8:50 з Брухович від 13. мая до 16. вересня шод.		6:30 до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)	6:30	до Кракова (Відня, Берлина, Варшави)		
	9:23 з Янова шоденно від 1. мая до 15. вер.		6:50 до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша	6:50	до Лавочного (Мункача, Пешту) Калуша		
	9:45 з Кракова (Відня, Берлина), Ясла, Розвадова		7:10 до Тернополя дворець головний	7:10	до Тернополя дворець головний		
	10:00 з Чернівців, Бухарешту, Гусятин, Потутор		7:33 до Сокала і Рави рускої	7:33	до Сокала і Рави рускої		
	10:15 з Лавочного (Пешту) Хирова		7:48 до Брухович (13. мая до 16. в р. в неділі і св.)	7:48	до Брухович (13. мая до 16. в р. в неділі і св.)		
	10:12 з Підволочиск (Київа), Бродів на дв. Підз.	2:51	9:12 до Янова від 1. мая до 15. вересня	9:12	до Янова від 1. мая до 15. вересня		
	10:30 на дв. голов.		10:40 до Чернівців і Іцкан	10:40	до Чернівців і Іцкан		
	12:05 з Стрия, зі Скольного від 1. мая до 30. вер.		10:50 до Кракова, Відня, Варшави	10:50	до Кракова, Відня, Варшави		
	3:12 з Підволочиск на дворець Підзамче		11:00 до Підволочиск, Бродів дв. голов.	11:00	до Підволочиск, Бродів дв. голов.		
	3:35 на дворець головний		4:15 до Кракова, Відня, Берлина, Самбора	4:15	до Кракова, Відня, Берлина, Самбора		
			4:45 до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.	4:45	до Брухович від 13. мая до 17. вер. шод.		

ЗАМІТКА: Пора нічна числить ся від 6 години вечером до 5 години 59 минут рано.

Час середно-європейський рівнить ся від часу львівського о 36 минут, а іменно 12 год. часу середно-європейського = 12 год. 36 мін. часу львівського. — Бюро інформаційне ц. к. залізниць держ. (Львів, ул. Красіцьких ч. 5) уділяє пояснень в справах залізничних, продає білети всякого рода і розклади їзди.

Я Анна Чільяг

з моїм 180 сантм. довгим, густим великаньским волосєм «Льорелля» одержала тії по 14-місячнім ужитю помади винайденої мною. Помаду сю узнали усі найславніші поваги, яко одиноке средство проти випаданю волося, як також для скріпленя поросту цибульок; у муцих скріплює повний та буйний поріст борода і надає волосям в коротці природний полиск та густість і хоронить заразом перед передчасним сивінем волося до найпізнійшої старости.

Ціна одного слоїка 1 зр., 2 зр., 3 зр. і 5 зр.

Висилає поштою що дня за попередним присланєм належитости або за посліплатою просто з фабрики.

Anna Csillag,

Wien 1, Seilergasse Nr. 5.

16-20

**ПЛАШІВСКА
парова фабрика
дахівок і цегол**

Стоваришенє зареєстр. з ограниченою порукою,

Бюро в Кракові, ул. св. Гертруди ч. 8
поручає:

дахівки подвійні вальцьовані — системи вінербергської — барви червоної або чорної;

пурки дренаві різної величини.

Доставу дахівок обіймає для вигоди П. Т. разом з критєм.

Цінники і прібки висилає даром.

Упрашає о численні замовленя

16-20

Заряд.

Артистичне заведенє ритовниче малярства шильдів. відливана, таблиць, виріб печаток кавчукових і великий вибір кавчукових друкарень

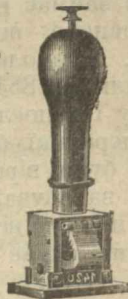
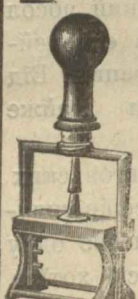
Генрик Шапіра

Львів, ул. Коперника ч. 3 (побіч аптеки Вп. Миколяша).

Виконує дуже красно всілякі роботи, а іменно: печатки кавчукові і металеві для громад і урядів парохіяльних. Шильди мальовані на шклі, дереві, блясі та полотні. Всілякі лякерования, позолочування хрестів. Таблиці і шильди лянні з різних металів, таблиці нагробні і назви улиць, числа на доми.

Гравури на металю та дорогих камінях, печатки, штанци, відзнаки, букви, монограми, герби і гузики до упряжи та ліберії. Марки печаткові, бляшки шпунт. для броварів. Нумератори і стемплі на датум. Обяги до пльомб, шаблони. Краска до печаток та хемічна краска до білизни.

Цінники даром і франко.

Вислає і відповідає за редакцію Стефан Кульчицкий.

— РІК ЗАСНОВАНЯ 1892. —

Товариство взаїмних обезпечень

„ДНѢСТЕРЪ“

перше і одиноке руске Товариство асекураційне, припоручене Веч. Духовенству і всім вірним Впреосв. Митроп. і Преосв. Еп. **Ординариатам** всіх трех епархій, обезпечає будинки, урядженє домашнє, скот, господарські знаряди, збіже в зерні і соломі, сіно в стогах і будинках **против шкід огневих.**

Стан фондів гваранційних з днем 31-го грудня 1899 вносить:

Фонд резервовий	245.814	кор.	52	сот.	} 486.145 кор. 92 сот.
Резерва премій	148.480	„	—	„	
„ спеціальна	1.684	„	80	„	
Фонд основний	72.000	„	—	„	
„ емеритальний	18.166	„	60	„	

Тарифи «Днѣстра» дуже умірковані, услівя обезпечень корисні, а шкоди ліквідують ся безпробовочно. До кінця 1899 року вносили виплачені шкоди 1,669,565 кор. 38 сот. **Поліси** «Днѣстра» приймає **Банк краєвий і Каси ощадности** у Львові, Коломиї, Самборі, Долині, Святині, Городенці, Тербовлі і Заліщиках при **позичках** гіпотечних.

На жите можна обезпечитись **через «Днѣстеръ» в Товаристві взаїмних обезпечень в Кракові**, котре дає найкорисніші услівя. представляє своїми фондами найбільшу гваранцію і видає поліси і квіти в рускім язиці. **Зголошеня** о уділенє агенцій в окрестностях, **де нема** близько агентів «Днѣстра», **приймає ся.** «Днѣстеръ» виплатив агентам по конєць 1899 р. провізії 216.714 корон.

Львів, ринок ч 10. (дім «Просьвіти»).

КОНЦЕСІОНОВАНА ЧЕРЕЗ Ц. К. НАМІСНИЦТВО

Агенция газет і оголошень

Антонія І. Голєндера

у **Львові**, при улиці **СИКСТУСЬКІЙ** ч. 2.

приймає пренумерату місячну і кварталну на всі часописи, які виходять в краю і за границєю в язиці рускім, польскім, німецкім, французскім і т. д. по оригінальних цінах.

ПРОДАЖ **ПООДИНОКИХ** **ЧИСЕЛ.**

Приймає оголошеня (інсерати) до всіх часописей обчислюючи їх як найдешевше.

Бюро отворене від 7. години рано до 9. вечером.

З друкарні В. А. Шийковського.